

РЕШЕНИЕ

№ 1565

гр. София, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 23.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7640** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. Л., чрез адв. К. Р. Л., срещу Решение № Ц - 18 от 18.06.2021 г. на КЕВР, в частта по т. 2, с която се установява, считано от 31.07.2015г. нетното специфично производство /Н./ на електрическата енергия, въз основа на което е определена, считано от 01.07.2013г., преференциална цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи с инсталирана мощност над 1 MW.

Според жалбоподателя оспореното решение е нищожно, евентуално незаконосъобразно. Твърди се, че КЕВР не е имала право да установява Н. за периода от 31.07.2015г. до датата на постановяване на решението – 18.06.2021г., евентуално – до 29.11.2017г., когато е било издадено Решение Ц-30/29.11.2017г. Излагат се доводи, че съгласно § 17 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗИД на ЗЕ) КЕВР е следвало да установи размера на нетното специфично производство „до юли 2015 г.“ и това да е обвързано със заварени /към 24.07.2015г./ решения, които условия в случая не са спазени. Изтъква се, че позоваването в акта на Решение № СП-1 от 31.07.2015г. е неоснователно, тъй като в това решение липсва Н., определено за този вид централи. Жалбоподателят поддържа, че липсва материална компетентност на КЕВР да определя Н. с ретроактивно действие – преди датата на постановяване на Решение №

Ц-18/18.06.2021г. Прави оплакване, че определянето на Н. със задна дата, считано от 31.07.2015г., засяга необратимо правата и законните интереси на дружеството, тъй като се преуреждат неблагоприятно вече осъществени правоотношения, при което жалбоподателят е изгубил законната си възможност да продава за миналия период /август 2015г. – ноември 2017г./ надвишаващите количества електрическа енергия над Н. по свободно договорени цени. Твърди се и че решението е прието при изтекъл мандат на част от членовете на Комисията. Сочи се и незаконосъобразност на решението поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – не е публикуван проект на решението, не е проведено обществено обсъждане, не са уведомени заинтересованите страни. Жалбоподателят счита и че решението е немотивирано, тъй като не съдържа необходимите фактически основания за издаването му, издадено в противоречие с влязло в сила решение на съда, както и материално незаконосъобразно и в несъответствие с целта на закона. Според жалбоподателя оспореният акт противоречи на Конституцията и правото на ЕС. Моли се да бъде прогласена нищожността на Решение № Ц-18/18.06.2021г. в частта по т.2 в различни варианти, евентуално – да бъде отменено като незаконосъобразно в тази част. В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Л., която поддържа жалбата и моли тя бъде уважена, като допълнителни доводи излага в писмени бележки. Претендира разноски. Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Р. и юрк. М., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „Национална електрическа компания“ ЕАД изразява писмено становище за неоснователност на жалбата, което поддържа и в съдебното заседание чрез юрк. М..

Заинтересованата страна – „Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Заинтересованата страна – „Енерго Про Продажби“ АД, чрез адв. Т., изразява становище за недопустимост и неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, след като се запозна с жалбата и доводите на страните, въз основа на събраните доказателствата, установи следното:

Жалбоподателят [фирма] произвежда електрическа енергия от възобновяеми източници чрез притежаваната от него вятърна електрическа централа „Х. У. 1“ с инсталирана мощност 3.075 М., находяща се в землището на [населено място], [община], област Д... Централата е въведена в експлоатация и присъединена към електроразпределителната мрежа на [фирма]. Дружеството е сключило договор за изкупуване на електрическа енергия с [фирма] № 394/20.11.2014г.

С Решение № Ц - 19 от 28.06.2013г. КЕВР / старо наименование ДКЕВР/ е определила, считано от 01.07.2013 г., преференциални цени за изкупуване на ел. енергия, произведена от възобновяеми източници и от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М. без ДДС. В частта по раздел I, т.11, с която са определени, считано от 01.07.2013 г., преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи/ВтЕЦ/ с инсталирана мощност над 1МВт - 122,50лв./МВтч. решението е било отменено с Решение №15664/22.11.2014г. по адм. д. № 10218/2013г. на ВАС и делото е върнато като преписка на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне.

С Решение № Ц-30 от 29.11.2017 г. КЕВР е определила, считано от 01.07.2013 г., преференциална цена, без ДДС, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи (ВТЕЦ) с инсталирана мощност над 1 MW, в размер на 122,50 лв./MWh, при нетно специфично производство (Н.) в размер на 2 325 kWh/kW.

С влязло в сила Решение № 7498 от 11.12.2018 г. по адм. дело № 13914/ 2017 г., допълнено с Решение № 509 от 24.01.2019 г., АССГ е отменил Решение № Ц-30 от 29.11.2017 г. на КЕВР и е върнал преписката на КЕВР за ново произнасяне.

В изпълнение на съдебното решение, на закрито заседание на 18.06.2021г. КЕВР, в състав „Енергетика“, е приела процесното Решение № Ц - 18, с което е определила, считано от 01.07.2013г., преференциална цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи с инсталирана мощност над 1 MW, в размер на 122,50 лв./MWh /т.1/ , и е установила, считано от 31.07.2015г. Н. на електрическа енергия, въз основа на което е определена, считано от 01.07.2013г., преференциална цена на електрическата енергия , произведена от вятърни електрически централи с инсталирана мощност над 1 MW /т.2/.

Жалбоподателят оспорва решението на Комисията единствено в частта по т.2 – относно установеното нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи с инсталирана мощност над 1 MW.

Мотивите, при които е издаден административният акт, са следните:

Комисията е посочила, че съгласно разпоредбата на § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) КЕВР следва да установи Н. съгласно начина, дефиниран в §1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ - при отчитане на средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. Приела е, че доколкото липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“, по отношение на понятията средногодишна производителност и средногодишна продължителност на работа е от значение изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.). Отбелязано е, че до влизане в сила на посочените изменения на ЗЕВИ, в диспозитива на решенията на Комисията за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ, не е посочвана средногодишната продължителност на работа на инсталацията, за която се отнася съответната преференциална цена, като тя фигурира единствено като елемент при изчисляването на цената. Тъй като един от критериите, които се отчитат при определянето на преференциалните цени и ценообразуващите елементи, е производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, съответно наличния ресурс на първичния енергиен източник, при определянето на преференциалните цени КЕВР е отчитала като елемент средногодишната продължителност на работа на съответните групи производители във връзка с останалите нормативно установени елементи на ценообразуването. Определянето на елемента средногодишна производителност на работа е във връзка с техническите и икономическите параметри, които оказват влияние при формирането на преференциалните цени на електрическата енергия. В тази връзка, при изчисляването на всички преференциални цени на електрическата енергия,

произведена от ВИ, регулаторната практика на Комисията през годините е била да отчита наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответно специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, което обуславя определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ въз основа на данни за пълните ефективни часове на работа на инсталацията. Количествата нетна енергия представляват произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа, след приспадане на собствените нужди. Посочено е, че тези аргументи се съдържат в становище относно регулаторната практика при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, прието от КЕВР с решение по Протокол № 82 от 11.05.2015 г., т. 9, видно от което в решенията на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при близка до номиналната мощност).

Пояснено е, че основните фактори, определящи нивото на цените на електрическата енергия, произведена от ветрови генератори, са: размерът на инвестиционните разходи, включително разходите за присъединяване към съответната преносна или разпределителни мрежи; средната годишна производителност на ветровите генератори, като за повишаване на производителността е необходимо осигуряване на оптимални параметри на вятъра, зависещи от мястото за изграждане на ветровия парк; нивото на експлоатационните разходи; полезният живот на активите, необходими за производство на електрическа енергия (средно 20 години, оптимален срок на експлоатация – 15 години) и нормата на възвръщаемост на капитала, като с най-голяма тежест за равнището на цената са средната годишна производителност на ветровите генератори, зависеща от прогнозните пълни ефективни часове на работа на ветровите генератори и размерът на инвестиционните разходи.

По отношение на определянето на средногодишната продължителност на работа на ВтЕЦ е препратено към част I от решението, където е посочено, че при прегледа на съществуващите международни източници, включително техническият доклад на Европейската агенция за околна среда „е прието за ВтЕЦ пълните работни часове да са в размер на 2 500 часа (пълните работни часове, които съответстват на средногодишната продължителност на работа на централата. Посочено е също, че според Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. на КЕВР в България ефективните часове на работа на ветровите генератори са съобразени с мястото за изграждане на ветровия парк, като за по-висока производителност е необходимо осигуряване на оптимални параметри на вятъра, което влияе пряко върху часовата натовареност през годината на такъв тип централи. При определяне на годишната производителност на работа на централите са използвани данни от Българската академия на науките (Б.), както и отчетените средно- ефективни стойности за работа на централите в региона.

С оглед на това и въз основа на извършена допълнителна оценка на климатичните особености в годишен аспект за страната КЕВР е счела за обосновано да се приемат 2 500 часа или годишна ангажираност – 28,54%.

При определяне на цената на електрическата енергия произведена от ВтЕЦ, с инсталирана мощност над 1 MW в част I на решението подробно са посочени ценообразуващите елементи, формиращи преференциалната цена на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии. Полезният

технико-икономически живот на активите е определен на 15 години. Средногодишната продължителност на работа на централата е 2500 часа или годишна ангажираност - 28,54%, т.е. 2500 часа/8760 часа годишно. Поради това, средногодишното брутно производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност е 2500 kWh. Комисията е посочила, че този начин и подход на формиране на преференциалните цени може ясно да бъде проследен от ценовите решения на Комисията, чрез което се потвърждава фактът, че средногодишната производителност/средногодишната продължителност на работа на централите и собствените нужди са съществували в нормативната база и съответно са били отчетени при определянето на преференциални цени през годините до и от влизане в сила на ЗЕВИ.

По отношение на размера собствените нужди, тъй като липсва изискване, определена методика или начин за определяне на стойността на собствените нужди, залегнали в решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия от ВИ, КЕВР е посочила, че въпросът е от преценката и в рамките на оперативната самостоятелност на Комисията при отчитане вида на възобновяемия източник, вида технология, производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси и други според чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ. Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди на централите и е заложена като % (процент) от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. Енергията за собствени нужди представлява част от средногодишното производство на електрическа енергия, т.е. по същността си се съдържа в него. В този смисъл данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители. Посочено е, че собствените нужди на групата производители на електрическа енергия от ВТЕЦ с инсталирана мощност над 1 MW са заложени при определяне на преференциалната цена в част I на решението и са в размер на 7% от средногодишното количество произвеждана електрическа енергия от тези централи, която КЕВР е преценила, че е необходима за хранене на съоръженията и инсталациите им. Следователно собствените нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Изложено е, че този размер на собствените нужди е в съответствие с предвидената 28,54% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора – характер на природния ресурс. Изтъкнато е, че специфичният климат и климатични особености в

България през годината формират рамката по отношение на работата на ВтеЦ в България. В същото време, нивото на собствените нужди на групата централи в конкретния случай се определя за определената мощност от 27 MW в рамките на групата вятърни електрически централи с инсталирана мощност над 1 MW. Прегледът на техническите и икономическите параметри при определянето на цената на електрическата енергия за горепосочената група централи е представен в таблица, видно от която преференциалната цена за вятърни електрически централи с инсталирана мощност над 1 MW, е формирана при размер на необходимите годишни приходи, които покрива всички разходи, необходими за производството на заложените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

КЕВР е пояснила, че заложените стойности в ценовия модел през първата година отразяват нетна електрическа енергия в размер на 62 775 MWh след приспаднати собствени нужди в размер на 7% или 4 725 MWh. Общо за периода на изкупуване електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи с инсталирана мощност над 1 MW са 753 300 MWh и отразяват осреднен режим на работа на централата. Поради това, преференциалната цена от 122,50 лв./MWh е формирана като резултат от дисконтирани необходими годишни приходи в размер на 65 355,32 хил. лв., разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване в размер на 533 504,28 MWh, изчислени при дисконтов фактор, равен на нормата на възвръщаемост (НВ) в размер на 7,00%.

Въз основа на горното и при прилагане на начина за установяване на Н. по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, Н. на вятърни електрически централи с инсталирана мощност над 1 MW, е изчислено, както следва: 27 MW - номинална мощност на вятърна електрическа централа, намираща се в групата на вятърни електрически централи с инсталирана мощност над 1 MW; 2500 часа - продължителност от време на номинална работа на инсталацията; 28,54% = 2 500 часа/8 760 часа - коефициент на ангажираност; 67 500 MWh = 27 MW*2 500 – брутно произведена електрическа енергия за година - Ебр; 7,00% - електрическа енергия за собствени нужди за година; 4 725 MWh = 67 500 MWh*7,00% - електрическа енергия за собствени нужди за година; 62 775 MWh = 67 500 MWh – 4 725 MWh - нетна електрическа енергия за година; 2 325 kWh = 62 775 MWh/27 MW - нетно специфично производство.

При тези мотиви е установено нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 2 325 kWh, при средногодишна производителност на работа 2 500 kWh/kW и след приспаднати собствени нужди в размер на 7,00% или 4 725 MWh. Преференциалната цена от 122,50 лв./MWh, без ДДС е определена при инсталирана мощност 27 MW, средногодишна продължителност на работа в размер 2 500 часа, годишна ангажираност 28,54%, при размер собствени нужди – 7% или 4 725 MWh от брутното годишно производство 67 500 MWh. Според административният орган, установеното нетно специфично количество електрическа енергия, т.е нетното производство от 1 kW инсталирана мощност в размер на 2 325 kWh е

взето предвид при определяне на преференциалната цена, която покрива разходите за изграждането и оперирането на централите с тази технология и осигурява заложената в решението възвръщаемост. Стойността на Н. позволява на съответния производител от тази група производители на електрическа енергия от ВИ да формира такъв размер необходими годишни приходи, при който да се обезпечат всички разходи, нужни за покриване на произведените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от лице, което има правен интерес от оспорването. Съдът не споделя възраженията за недопустимост на жалбата поради това, че жалбоподателят не бил оспорил т.1 от решението, в която е определена преференциална цена за изкупуване на електрическата енергия. С оглед разпоредбата на чл. 31, ал.5 от ЗЕВИ, според която общественият доставчик, съответно крайните снабдители са задължени да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена до размера на нетното специфично производство, а останалите количества електрическата енергия се изкупуват по цена за излишък на балансиращия пазар, за жалбоподателя е налице личен и пряк интерес от оспорването на акта, с който Комисията е установила Н., т.е. количествата електрическа енергия, за които е гарантирано изкупуването на определената преференциална цена.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, не са налице сочените от жалбоподателя пороци, поради които се иска прогласяване нищожност на административния акт.

Основният довод, с който се иска прогласяването на нищожност на оспореното решение, в частта му по т.2 е, че Комисията не е имала правомощие да установява, считано от 31.07.2015г., Н. за определената в т.1 от решението преференциална цена на електрическата енергия, произведена от ВТЕЦ със съответната мощност. Този довод не се възприема от съда.

Съгласно чл.32, ал.1,т.1 ЗЕВИ Комисията за енергийно и водно регулиране ежегодно, в срок до 30 юни, определя преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW.

Съгласно измененията, направени със ЗИДЗЕ /обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015г./, в чл.31, ал.5 ЗЕВИ е регламентирано, че общественият доставчик, съответно крайните снабдители изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количествата електрическа енергия до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. Със същия ЗИДЗЕ, с § 17 от ПЗР, е въведено и задължението на КЕВР да приеме в срок до 31 юли 2015 г. решение, с което да установи нетното специфично производство на

електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на комисията, приети до влизането в сила на този закон.

Анализът на цитираните разпоредби еднозначно посочва наличието на легална и функционална връзка между определената преференциална цена на електрическата енергия и установяването на Н..

Действително, в решението, което първоначално определя преференциалните цени на електрическата енергия за процесния вид централи - Решение № Ц-19 от 28.06.2013г., не се съдържа установяване на Н., тъй като това решение е прието преди ЗИД на ЗЕ, обн., ДВ, бр. 56 от 24.07.2015 г. Изрично посочване на Н., въз основа на което е определена преференциална цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи с инсталирана мощност над 1 MW, за пръв път е направено в Решение № Ц-30 от 29.11.2017г., издадено след отмяната на Решение № Ц-19 от 28.06.2013г. и връщането на административната преписка за ново произнасяне. Това решение също е отменено, при което съдът, при извършената цялостна служебна проверка на акта, не е констатирал, респективно не е обявил нищожност на акта в нито една негова част, в това число досежно установяването на Н., въз основа на което е определена преференциалната цена. Съответно, оспореният по настоящото дело акт е издаден на свой ред след отмяната на Решение № Ц-30 от 29.11.2017г. и в изпълнение на съдебното решение, с което преписката е изпратена на КЕВР за ново произнасяне.

Няма спор между страните, че след отмяната на Решение № Ц-19 от 28.06.2013г. и Решение № Ц-30 от 29.11.2017г., с оглед разпоредбата чл.32, ал.1,т.1 ЗЕВИ, за КЕВР е останало задължението да определи преференциалните цени за изкупуване на електрическа енергия за съответния вид електрически централи. С отмяната на всяко от посочените решения и връщането на преписката на административния орган за ново произнасяне е възстановена висящността на административното производство по определяне на преференциалните цени. А след като това производство е останало висящо, административният орган е бил длъжен да се произнесе с акт съобразно компетентността си, произтичаща от приложимите действащи правни норми. Както към датата на приемане на Решение № Ц – 18/18.06.2021г., така и към настоящия момент са в сила разпоредбите на чл.6,т.1 и на чл.32, ал.1,т.1 от ЗЕВИ, от които произтича правомощието на КЕВР да определи преференциалната цена за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници, считано от 01.07.2013г. Действаща и съответно приложима е и разпоредбата на §17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, която от своя страна задължава КЕВР да установи Н., въз основа на което е определила тази преференциална цена. Тъй като е издадено в изпълнение на влязъл в сила съдебен акт и с оглед предмета на властническото волеизявление, Решение № Ц – 18/18.06.2021г. се явява заместващо отменените решения № Ц-19 от 28.06.2013г. и № Ц-30 от 29.11.2017г. Именно поради това определената в него преференциална цена се прилага от 01.07.2013г. – така, както това е било предвидено и в отменените решения. При това положение, с оглед прилагането на разпоредбата на чл.31, ал.5, т.1

от ЗЕВИ и при действието на §17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, КЕВР, освен да определи преференциалната цена за изкупуване на електрическата енергия, е следвало да установи и Н., въз основа на което е определена тази цена и точно това е сторено с приемането на т.2 на процесното решение.

За съда няма съмнение, че законодателната идея, заложена в §17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, е да се издаде изричен акт относно Н. за преференциалните цени, които се прилагат до влизане в сила на разпоредбата. Разпоредбата на § 17 е част от ЗИД на ЗЕ, с която е изменена разпоредбата на чл.31 ,ал.5 от ЗЕВИ, като е въведено ограничението в размера на изкупуваната по преференциални цени електрическа енергия от възобновяеми източници – до размера на Н.. С приемането на преходната разпоредба на § 17 целта на законодателя явно е била да приложи това правило и към заварените при влизане в сила на разпоредбата преференциални цени. Този извод не се променя от факта, че преференциалните цени са окончателно определени с акт, който е издаден след влизането в сила на § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, тъй като процесният акт, както беше казано, се явява заместващ визираното в § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ ценово решение, издаден е по всяко административно производство и определя преференциални цени, които са приложими преди влизането в сила на цитираната преходна разпоредба. При това положение, при издаването на този нов акт, Комисията е била длъжна не само да издаде решение, с което да определи преференциална цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи с инсталирана мощност над 1 MW, считано от 01.07.2013г., но и да изпълни задължението си, произтичащо от разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, като установи Н., въз основа на което е определена преференциалната цена. Противно на твърденията в жалбата, съдът приема , че компетентността на КЕВР, произтичаща от § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, не е времево ограничена до 31.07.2015г., тъй като посоченият в разпоредбата срок е инструктивен, в какъвто смисъл са Решение № 1873 от 12.02.2021г. по адм.д. № 2016/2020г. на ВАС и Решение № 2373 от 22.02.2021г. по адм.д. № № 1921/2020г. на ВАС. С оглед изложеното, съдът приема, че не е налице нищожност на Решение № Ц-18/18.06.2021г. по наведените доводи за липса на компетентност на комисията да установи Н., въз основа на която е определена в т.1 от решението преференциална цена.

Не е налице нищожност и поради приемането на решението, след като е изтекъл мандата на част от членовете на Комисията, тъй като съгласно чл.11, ал.5, изр. второ от ЗЕ членовете на комисията продължават да изпълняват функциите си и след изтичането на мандата им до встъпване в длъжност на новите членове.

Видно от приложеното по делото извлечение от протокола от проведеното на 18.06.2021г. заседание на КЕВР в състав „Енергетика“, Решение № Ц-18/18.06.2021г. е прието при наличие на изискуемия съгласно чл.13, ал.1 от ЗЕ кворум и с мнозинство от шест гласа „за“, от които три на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвид разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, според която за приемането на решение, с което се

установява Н., чл. 14 от ЗЕ, който изисква провеждането на обществено обсъждане, не се прилага.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, в това число по отношение излагането на мотиви. Процесното решение съдържа подробно описание на фактическите и правни основания за издаването му, което позволява по ясен и безпротиворечив начин да се проследи при какви факти и въз основа на правни норми е формирано волеизявлението на колективния орган.

Решението е и материално законосъобразно.

Съгласно дефиницията в §1, т.29 от ДР на ЗЕВИ, „нетно специфично производство на електрическа енергия“ е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди“.

Съгласно § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ КЕВР следва да приеме в указания срок решение, с което да установи нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на комисията, приети до влизането в сила на този закон.

Анализът на посочените разпоредби – поотделно и във връзка една с друга недвусмислено показва, че установяването на Н. е следствие от определената преференциална цена, като законодателят презюмира, че преференциалните цени са определени въз основа на съответна стойност на средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност (средногодишна производителност на централите). Такъв извод се налага и от лексическото тълкуване на текста на § 17, който изисква КЕВР да приеме решение, с което „да установи“ , а не да “определи“ Н.. В този смисъл решението на КЕВР относно Н. има констативен характер, което определя и обхвата на съдебната проверка на решението в тази му част, а именно дали Н. е установено съобразно данните, въз основа на които е определена преференциалната цена. В тази връзка се констатира, че е налице пълно съответствие, като административният орган е възпроизвел и обосновал, в това число и с препращане към мотивите по т.1 от решението, по какъв начин е установено Н..

Съгласно чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ преференциалните цени по ал. 1 се определят по реда на съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ), като се отчитат видът на възобновяемия източник, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и: инвестиционните разходи; нормата на възвращаемост; структурата на капитала и на инвестицията; производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходите, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата и другите експлоатационни разходи. В случая КЕВР е използвала и коментирала средногодишната производителност и средногодишната продължителност на работа на съответния вид централи, подробно аргументирани в частта от решението, в

която същите са обсъдени като ценообразуващ елемент, т.е. за целите на ценообразуването. Тези данни по същество не се оспорват от жалбоподателя и доколкото и съдът не констатира някакво несъответствие или противоречие в тях, с оглед представените по делото доказателства, не е необходимо подробното им обсъждане.

При установяване на Н. административният орган е съобразил изискването за приспадане на собствените нужди, като е изложил конкретни данни и ясна обосновка относно възприетия от него процентен размер на необходимата електрическа енергия за собствени нужди .

В обобщение съдът намира, че при установяване на Н., въз основа на което е определена, считано от 01.07.2013г., преференциална цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи с инсталирана мощност над 1 MW, КЕВР е приложила правилно материалния закон.

Неоснователни са твърденията, че решението на КЕВР е издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение. Основанието за отмяна на Решение № Ц-30 от 19.11.2017г. е немотивираност на административния акт и в тази връзка при приемане на настоящото решение административният орган е спазил стриктно дадените от съда указания.

Несъстоятелни са твърденията за противоречие на административния акт с Конституцията на Република България, конкретно с принципите за защита на собствеността /чл.17/ и за равни условия за стопанска дейност /чл.19, ал.2/. С установяването на Н., което обуславя какъв размер електрическа енергия се изкупува по преференциална цена, не се засяга по никакъв начин възможността за разпореждане на жалбоподателя, т.е. правото му на собственост върху цялата произведена от него електрическа енергия.

Не са налице и основания за отмяна на решението поради противоречие с правото на Европейския съюз. Изложените доводи за противоречие касаят Директива 2009/28/ЕО и Директива 2018/2001, като жалбоподателят се позовава основно на текстове от преамбюла на двете директиви /т.14, т.25, т.26 и т.27 от Директива 2009/28/ЕО и съображение 29 от Директива 2018/2001/. Цитираните текстове обаче не са част от нормативното съдържание на директивата и нямат действие на правни норми, съответно не могат да произведат директен ефект и да обосноват пряко приложение. Що се отнася до посочената разпоредба на чл.3, параграф 1 от Директива 2009/28/ЕО, същата предвижда, че всяка държава-членка гарантира, че нейният дял на енергия от възобновяеми източници, изчислен в съответствие с разпоредбите на членове 5—11, в брутното крайно потребление на енергия през 2020 г. е най-малко равен на нейната обща национална цел за дела на енергията от възобновяеми източници през тази година, посочен в третата колона на таблицата от приложение I, част А. Такива задължителни общи национални цели съответстват на цел от най-малко 20-процентен дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия в Общността през 2020 г. За да се постигнат по-лесно целите, установени в настоящия член, всяка държава-членка популяризира и насърчава енергийната ефективност и енергоспестяването. Съдът не намира, а и жалбоподателят не е изложил конкретни доводи за противоречие на установеното от КЕВР Н. с цитираната разпоредба, която предвижда

задължение за държавите по отношение дела на произведената от възобновяеми източници електрическа енергия в общото крайно потребление. В обобщение на всичко изложено, съдът намира, че Решение № Ц-18/18.06.2021г., в частта му по т.2 е издадено от компетентен орган, в предвидената форма и при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода на спора следва да бъдат уважени претенциите на ответника и на две от заинтересованите страни за присъждане на юрисконсултско, респективно адвокатско възнаграждение. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК Административен съд С. - град, 51 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № Ц - 18 от 18.06.2021 г. на КЕВР, в частта му по т. 2.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на [фирма] юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на [фирма] разноски за адвокат в размер на 984 /деветстотин осемдесет и четири / лева.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: